

νίζεται σε σημαντική έως μεγάλη έκταση μέσα στην ανάπτυξης μιας έννοιας της θεωρία, όπως ο αριθμός, το πολυώνυμο, οι αλγεβρικές παραστάσεις κ.λπ., η επίτευξη μιας κάποιας «κατάλληλης» παραγοντοποίησης. Έτσι, παραδείγματος χάριν, για έναν **σύνθετο** φυσικό αριθμό n οι αριθμοθεωρητικοί (αλλά και όσοι εκ της Πληροφορικής εφαρμόζουν τον FFT σε δείγμα μήκους μεγάλου n) θέλουν –γρήγορα και με τον μικρότερο δυνατό κόπο αν γίνεται– να τον γράψουν στην μορφή $n = p_1^{k_1} p_2^{k_2} \dots p_m^{k_m}$, όπου οι p_1, p_2, \dots, p_m **πρώτοι** αριθμοί διαφορετικοί μεταξύ τους και k_1, k_2, \dots, k_m φυσικοί αριθμοί (ή μηδέν). Βέβαια ο στόχος δεν είναι όπως βλέπετε μια οποιαδήποτε παραγοντοποίηση! Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με την άλγεβρα των πινάκων και ιδιαίτερα στις εφαρμογές τους: δεν θέλουμε μία οποιαδήποτε παραγοντοποίηση $A=BC$ ή BCD ενός πίνακα A , αλλά όπως πριν με την ανάλυση του n σε γινόμενο πρώτων έτσι και εμείς θέλουμε να βρούμε τις ειδικές κατηγορίες των πινάκων αυτών, B, C και D που θα διευκόλυναν τις εφαρμογές των πινάκων.

Μαζί με αυτές τις ειδικές κατηγορίες θα περιγράψουμε επιγραμματικά μερικές από τις περιοχές όπου η κάθε μία ανάλυση συμβάλλει στην επίλυση προβλημάτων μέσα και έξω από την ΓΑ γενικότερα.

Θυμίζουμε ότι στα πλαίσια της ΓΑ I έχει παρουσιασθεί, αλλά μόνο για $n \times n$ πίνακες A και υπό επιπρόσθετες προϋποθέσεις, που αφορούσαν τις ιδιοτιμές του, μία τέτοια ανάλυση και μία πιθανή εφαρμογή της. Ήταν η **διαγωνιοποίηση** του A και ο υπολογισμός μεγάλων δυνάμεών του.

(A2) Μερικά χρήσιμα είδη παραγοντοποιήσεων

Θα αρχίσουμε με δύο αυτονόητες παρατηρήσεις:

- (1) Αν αν εξαρχής ο A είναι ειδικής μορφής π.χ. διαγώνιος ή πολύ αραιός δεν υπάρχει –πλην ελαχίστων εξαιρέσεων– ανάγκη για ανάλυση σε γινόμενο άλλων πινάκων.
- (2) Θα επιθυμούσαμε–αλλά σπάνια αυτό είναι εφικτό στην ανάλυση 2 παραγόντων ο ένας τουλάχιστον, αν όχι και οι δύο, να ήσαν πολύ αραιοί ενώ για τους 3 παράγοντες τουλάχιστον οι δύο.

Η αμέσως επόμενη –και σχετικά πιο πιθανή να επιτύχει– στόχευση αφορά τους άνω και κάτω **τριγωνικούς**, παράγοντες που κλασσικά συμβολίζονται U

(εκ του upper) και L (εκ του lower) αντίστοιχα. Αν έχουμε μόνο τον ένα (συνήθως άνω και με σύμβολο R ως δεξιός)) τριγωνικό στοχεύουμε ο άλλος παράγοντας να είναι κάποιας κλάσης από αυτές που έχουν εύχρηστα ιδιοδιανύσματα όπως ο **ορθογώνιος** με σύμβολο το Q (όταν αφορά πραγματικά στοιχεία) ή **ορθοκανονικός** (όταν αφορά μιγαδικά στοιχεία). Τέλος όταν έχουμε τριπλό γινόμενο στην ανάλυσή μας η κεντρική στόχευσή μας είναι ο μεσαίος παράγοντας να είναι διαγώνιος ή έστω **ορθογώνια διαγώνιος** (ο ορισμός δίνεται στο μέρος (B)) ενώ οι άλλοι δύο να είναι ορθογώνιοι ή ορθοκανονικοί (Singular Value Decomposition, συνοπτικά SVD).

Κλείνουμε το μέρος (A) αναφέροντας επιγραμματικά μερικές μόνο περιοχές εφαρμογής της ανάλυσης πινάκων του (A2) και κυρίως όσων παρουσιάσουμε στο μέρος (B):

1. Επίλυση Γραμμικών Συστημάτων
2. Υπολογισμός της τάξης πίνακα
3. Δυνάμεις και αντιστρεψιμότητα πινάκων
4. Πρόβλημα ελαχίστων Τετραγώνων
5. Στατιστικά μοντέλα
6. Υπολογισμός ψευδοαντιστρόφου

Ας σημειωθεί ότι μερικές από τις εφαρμογές αυτές αλλά και άλλες θα εμφανισθούν διάσπαρτες ως ασκήσεις του Κεφαλαίου 3 αλλά κυρίως του Κεφαλαίου 4, όπου αναπτύσσεται πλήρως η «τεχνική» πίσω από κάθε μία από τις εκεί αναφερόμενες αναλύσεις. □

(B) Συνοπτική παρουσίαση των αναλύσεων LU, QR και της Ανάλυσης σε Ιδιάζουσες Τιμές

(B1) Η ανάλυση LU

Αν A είναι ένας $n \times n$ πίνακας και υπάρχουν πίνακες L και U, αντίστοιχα κάτω και άνω τριγωνικοί έτσι ώστε $A=LU$ έχουμε την λεγόμενη LU παραγοντοποίηση. Σημειώστε ότι αυτή **δεν** είναι πάντα εφικτή και μάλιστα κατά ένα προφανή τρόπο μπορεί να κατασκευαστεί πλήθος **αντιπαραδειγμάτων**:

γώνιου ή ορθοκανονικού, αντίστοιχα, $n \times n$ Q ή του $m \times m$ Q συγκολλημένου, αν χρειαστεί με τις $m-n$ υπόλοιπες στήλες αποτελούμενες από $m \times 1$ διανύσματα μοναδιαία και ορθογώνια προς τα άλλα n .

Συγκεκριμένα, αν $A=(c_1|c_2|\dots|c_n)$, ένας $m \times n$ ή $n \times n$, full rank πίνακας και μέσω της διαδικασίας των G-S επί των στηλών c_j , $1 \leq j \leq n$, παίρνουμε το ορθοκανονικό σύνολο $\{e_1, e_2, \dots, e_n\}$ τότε για $n \times n$ $Q=Q_1$ και για $m \times m$ $Q=(Q_1|Q_2)$ με $Q_1=(e_1|e_2|\dots|e_n)$ και Q_2 ο $m \times (m-n)$ με στήλες που περιγράψαμε ο δε $n \times n$ ή $m \times n$, αντίστοιχα, R είναι άνω τριγωνικός ή έχει ως άνω τριγωνικό block τον πίνακα $(r_1|r_2|\dots|r_n)$ με $r_1=(c_1 \cdot e_1, c_2 \cdot e_1, \dots, c_n \cdot e_1)$, $r_2=(0, c_2 \cdot e_2, \dots, c_n \cdot e_2)$, ..., $r_n=(0, 0, \dots, c_n \cdot e_n)$. □

Παρουσιάζουμε τώρα από ένα παράδειγμα σε κάθε μία από αυτές τις δύο περιπτώσεις ($m=n$ και $m>n$) με μικρά m και n , πάντα για full rank πίνακες, που υπαγορεύονται από την πιο πάνω περιγραφή κατασκευής της ανάλυσης QR. Οι λεπτομέρειες αφήνονται στον αναγνώστη ως βατές ασκήσεις:

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1

$$\text{Έστω } A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \end{pmatrix}. \text{ Τότε } Q = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{3}} & \frac{-1}{\sqrt{6}} \\ 0 & \frac{1}{\sqrt{3}} & \frac{2}{\sqrt{6}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{-1}{\sqrt{3}} & \frac{1}{\sqrt{6}} \end{pmatrix} \text{ και } R = \begin{pmatrix} \sqrt{2} & \sqrt{2} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ 0 & \sqrt{3} & 0 \\ 0 & 0 & \frac{\sqrt{6}}{2} \end{pmatrix} \text{ (γιατί).} \square$$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2

$$\text{Έστω } A = \begin{pmatrix} \sqrt{2} & 2\sqrt{3} \\ 0 & \sqrt{3} \\ \sqrt{2} & 0 \end{pmatrix}. \text{ Τότε } Q_1 = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{3}} \\ 0 & \frac{1}{\sqrt{3}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{-1}{\sqrt{3}} \end{pmatrix}, Q_2 = \begin{pmatrix} \frac{-1}{\sqrt{6}} \\ \frac{2}{\sqrt{6}} \\ \frac{1}{\sqrt{6}} \end{pmatrix} \text{ (γιατί);}$$

$$\text{και } R = \begin{pmatrix} 2 & \sqrt{6} \\ 0 & 3 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}. \square$$

Η SVD εκφράζει την παραγοντοποίηση ενός (όχι κατ' ανάγκη πραγματικού) $m \times n$ πίνακα A στη μορφή UDV^t , όπου οι U και V είναι **ορθοκανονικοί** πίνακες $m \times m$ και $n \times n$, αντίστοιχα και ο D ένας $m \times n$ «**ορθογώνια διαγώνιος**» (rectangular diagonal) πίνακας.

ΟΡΙΣΜΟΣ

Ένας πίνακας $m \times n$ με $m \neq n$ θα καλείται **ορθογώνιος διαγώνιος** αν, για $r = \min\{m, n\}$, το $r \times r$ άνω αριστερό block του είναι διαγώνιος πίνακας και όλα τα υπόλοιπα εκτός του block στοιχεί είναι 0. □

Η αναλυτική διαδικασία εύρεσης των U, V και της διαγωνίου του $r \times r$ block του D δίνεται στην ενότητα 3 του Κεφαλαίου IV. Μάλιστα υπάρχουν –και ακόμα και την τελευταία δεκαετία συνεχίζουν να επινοούνται!– **αρκετοί αλγόριθμοι** που την επιτυγχάνουν. Περιοριζόμαστε μόνο στο να πούμε από τώρα ότι κεντρικό ρόλο θα παίζει ένα γνωστό θεώρημα της ΓΑ που αφορά το φάσμα του πίνακα AA^* , όπου A^* ο **συζυγοανάστροφος** (ή απλά ο A^t για πραγματικά στοιχεία) ενός $m \times n$ πίνακα A .

Κλείνουμε το μικρό αυτό κεφάλαιο-«γέφυρα» για τα Κεφάλαια IV!- με ένα παράδειγμα της SVD.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ (MIT, Linear Algebra Open Courses, Spring 2010)

(α) Για τον 4×2 πίνακα $A = \begin{pmatrix} 2 & 4 \\ 1 & 3 \\ 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$ έχουμε τους εξής 4×4 και 2×2 , αντίστοιχα,

ορθογώνιους πίνακες (αφού είμαστε στην περίπτωση των **πραγματικών** στοιχείων - για την μιγαδική περίπτωση περιμένετε μέχρι το κεφάλαιο IV!)

$$U = \begin{pmatrix} 0.82 & -0.58 & 0 & 0 \\ 0.58 & 0.82 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}, V = \begin{pmatrix} 0.40 & -0.91 \\ 0.91 & 0.40 \end{pmatrix}.$$

Για το 2×2 block θα βρείτε τον διαγώνιο $\begin{pmatrix} 5.47 & 0 \\ 0 & 5.47 \end{pmatrix}$. □